

Pierwsze wydanie bez skreśleń i cenzury.

Wspomnienia z obozów koncentracyjnych Dachau, Mauthausen i Gusen.

Stanisław Grzesiuk z właściwym sobie humorem, szczerością i bezpośredniością portretuje nazistowską maszynę pracy i śmierci. I próbuje opowiedzieć o cenie człowieczeństwa w miejscu, które z niego odzierało.

W maju 1958 roku książka trafiła do księgarń i natychmiast zniknęła z półek. W bibliotekach czekało się w kolejce nawet rok. Czytelnicy pisali do autora z prośbą o interwencję. O książce dyskutowali szeroko byli więźniowie, a Grzesiukowi wytoczono proces o zniesławienie, który zakończył się ugodą.

Po latach tekst porównano z rękopisem i przywrócono wszystkie fragmenty usunięte przez cenzurę i wydawcę przy pierwszej publikacji.

Wydanie zawiera fragmenty najważniejszych recenzji oraz wypowiedzi samego autora o książce.